

III.1 Zaměstnavatel

Zaměstnavatelem je osoba, pro kterou se fyzická osoba zavázala k výkonu závislé práce v základním pracovněprávním vztahu.

Zaměstnavatelem může být jak právnická osoba (např. obchodní společnost, družstvo, spolek), tak osoba fyzická (člověk), může jím být také stát (Česká republika, která jedná v pracovněprávních vztazích prostřednictvím příslušné organizační složky státu, například některého z ministerstev). Zaměstnavatelem může být podnikající i nepodnikající, ziskový i neziskový subjekt. Na straně zaměstnavatele může vůči zaměstnanci vystupovat vždy pouze jediný právní subjekt, v jednom pracovněprávním vztahu nemůže mít zaměstnanec více než jednoho zaměstnavatele. Tím samozřejmě není vyloučeno, aby jeden zaměstnanec vstoupil do více pracovněprávních vztahů s více zaměstnavateli.

Za zaměstnavatele může vůči zaměstnancům zpravidla právně jednat více osob. U zaměstnavatele, který je právnickou osobou, právně jedná především jeho statutární orgán. Kdo je statutárním orgánem zaměstnavatele, vyplývá zpravidla z příslušného zakladatelského právního jednání (například ze společenské smlouvy, stanov, zakladatelské listiny nebo ze zřizovací listiny), nebo přímo ze zákona.

U zaměstnavatele, který je fyzickou osobou, právně jedná v pracovněprávních vztazích především tento zaměstnavatel.

Kromě toho mohou za zaměstnavatele právně jednat i jeho zástupci, čímž se rozumí především další zaměstnanci v rozsahu obvyklém vzhledem k jejich pracovnímu zařazení (například personální ředitel a jiní zaměstnanci personálního odboru), ale rovněž zmocněnci na základě plné moci. Za podnikatele zapsané v obchodním rejstříku mohou právně jednat též prokuristé (byli-li jmenováni) a za odštěpný závod podnikatele může jednat jeho vedoucí.

Judikát NS:

21 Cdo 4336/2017